

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Svk/20/2022
Identifikačné číslo spisu: 2020200062
Dátum vydania rozhodnutia: 23. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200062.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) Združení domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniakova 1667/14, 851 02 Bratislava, P.O.BOX 218, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpeným Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, IČO: 53 929 691, proti žalovanému Okresnému úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, Štefánikova trieda 68, 949 01 Nitra, za účasti: STK OK, s.r.o., Medená 18, 811 02 Bratislava, IČO: 46 750 339, právne zastúpenej Mgr. Martinom Čabákom, advokátom, so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-NR-OOP3-2020/006141-002 zo dňa 10. januára 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/40/2020-208 zo dňa 30. septembra 2021, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrh na prerušenie konania z a m i e t a .
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Šaľa, odbor starostlivosti o životné prostredie, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. OU-SA-OSZP-2019/007307-10 zo dňa 21.10.2019 na základe žiadosti ďalšieho účastníka vydal súhlas žiadateľovi na výrub krovitých porastov v druhovom zložení: Ruža šípová (*Rosa canina*) v plošnej výmere 28 m² a Divá slivka - mirabea (*prunus* sp) v plošnej výmere 23m². Krovité porasty rastú mimo zastavaného územia mesta Šaľa, pozemok registra „C“ č.

XXXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, k.ú. I.. Vlastníkom pozemku je podľa Výpisu z listu vlastníctva č. XXXX STK OK, s.r.o.

V súlade s § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“) o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 525/2003 Z.z.“) určil žiadateľovi bližšie podmienky vykonania výrubu zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny.

V súlade s § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny uložil žiadateľovi uskutočniť náhradnú výsadbu.

2. Na odvolania žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. OU-NR-OOP3-2020/006141-002 zo dňa 10.01.2020 prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 190 Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva, že prvostupňový správny orgán postupoval v konaní v súlade so zásadou aktívnej súčinnosti s účastníkmi konania. V tejto súvislosti správny súd konštatoval, že žalobca potvrdil svoj záujem byť účastníkom predmetného konania dňa 23.9.2019, potom ako prvostupňový správny orgán zverejnil v súlade s § 82 ods. 7 zákona o ochrane prírody a krajiny informáciu o začatí správneho konania, pričom od tohto momentu bolo so žalobcom konané ako s účastníkom konania. Prvostupňový správny orgán listom č. OU-SA-OSZP-2019/007307-5 zo dňa 26.9.2019 oznámil účastníkom konania začatie správneho konania vo veci vydania súhlasu podľa § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny a nariadenie ústneho pojednávania spojeného s miestnym šetrením. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa na ústnom pojednávaní nezúčastnil, prvostupňový správny orgán mu zaslal zápisnicu z konania ako aj fotodokumentáciu z miestnej ohliadky, a to listom č. OU-SA-OSZP-2019/007307-07 zo dňa 7.10.2019, ktorý mu bol doručený dňa 9.10.2019. Súčasne bol žalobca poučený o možnosti vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní ako aj o možnosti nahliadnúť do spisového materiálu, čo žalobca aj využil a dňa 10.10.2019 zaslal prvostupňovému správne mu orgánu svoje vyjadrenie. Zo strany súdu bolo zistené, že žalobcovi boli doručené všetky dokumenty, ktoré tvorili podklad pre vydanie prvostupňového rozhodnutia. V tejto súvislosti správny súd ďalej uviedol, že prvostupňový orgán verejnej správy pred vydaním rozhodnutia, v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku listom zo dňa 7.10.2019 poskytol žalobcovi všetky relevantné podklady zo spisu pre vydanie súhlasu na výrub krovitých porastov konania a zároveň ho poučil v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku o možnosti vyjadrenia sa k podkladom rozhodnutia pred jeho vydaním a nahliadnutia do spisu, čo už ako bolo vyššie uvedené žalobca využil dňa 10.10.2019. Následne po doručení odvolania žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy, v súlade s § 56 správneho poriadku bolo toto odvolanie zaslané na vyjadrenie ďalšiemu účastníkovi konania. V tomto smere súd považoval za potrebné uviesť, že žiadne zákonné ustanovenie neukladá správne mu orgánu povinnosť doručovať toto vyjadrenie ďalšiemu účastníkovi konania následne aj samotnému odvolateľovi - žalobcovi. Takýto postup nevyplýva zo zákona a okrem toho by bol v rozpore so zásadou procesnej ekonomie, hospodárnosti a rýchlosti správneho konania. Okrem toho odvolací správny orgán má povinnosť aplikovať ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku len v prípade, ak by zistil, že prvostupňový správny orgán porušil uvedené ustanovenie. V danom prípade z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobcovi bolo umožnené pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie (§ 33 ods. 2 správneho poriadku).

5. Pokiaľ ide o údajné porušenie ustanovenia § 23 ods. 1 správneho poriadku zo strany správnych orgánov týkajúce sa práva účastníka správneho konania nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom, tak žalobcovi nebolo zo strany konajúcich orgánov verejnej správy nijakým spôsobom bránené v reálnom prístupe k správne mu spisu, resp. upreté právo na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia a na navrhnutie ďalších dôkazov podľa § 33 ods. 2 správneho

poriadku. Úlohou správneho orgánu nie je v tomto smere poskytovať zo spisu listiny, ktoré požaduje niektorý z účastníkov, keď táto možnosť účastníkovi vyplýva priamo zo zákona, ktorý môže v rámci celého konania nahliadnuť do spisu a tieto listinné dôkazy si môže zo spisu zabezpečiť osobne na svoje náklady. V neposlednom rade správny súd tiež konštatuje, že samotný žalobca vo svojom odvolaní ani nenamietal nesprávny procesný postup prvostupňového správneho orgánu spočívajúci v neposkytnutí „kópie spisu“; z toho dôvodu sa preto zrejme žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ani nevenoval.

6. V zmysle § 23 správneho poriadku právo nazerať do spisov je procesným prejavom práva dotknutej osoby na prístup k informáciám v správnom konaní, a to k informáciám, ktoré by mal spis - vzhľadom na svoj účel - obsahovať. Účastníci správneho konania sú povinní preukázať aktívny prístup a záujem na korektnom priebehu celého správneho konania. Je teda na účastníkoch konania, aby využili svoje právo nahliadnuť do spisu a oboznámili sa s podkladmi, prípadne požiadali pri nahliadnutí do spisu o kópiu tohto spisu. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán, nie je povinný na základe žiadosti účastníkovi konania v zmysle zákona o správnom konaní zaslať mu ním požadované podklady pre rozhodnutie a nedôjde tým k popretiu základných zásad správneho konania, ako je zásada aktívnej súčinnosti účastníkov konania a zásada materiálnej pravdy. K porušeniu práv účastníka konania by došlo zo strany správneho orgánu iba v prípade, ak by správny orgán neumožnil účastníkovi konania nahliadnuť do spisu, alebo ak by vydal vo veci meritórne rozhodnutie bez toho, aby účastníci konania a zúčastnené osoby boli informovaní o ukončení dokazovania a o možnosti vyjadriť sa k zhromaždeným podkladom.

7. Ustanovenie § 23 zákona o správnom konaní nevykonáva ustanovenia Aarhuského dohovoru. Cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť oprávneným subjektom výkon práva oboznamovať sa s podkladmi pre rozhodnutie prostredníctvom nahliadania do spisu. Cieľom Aarhuského dohovoru je predovšetkým umožniť za podmienok stanovených vnútroštátnym právom výkon práva na prístup a šírenie informácií o životnom prostredí a nie sprístupňovanie administratívnych spisov vedených v konkrétnych správnych konaniach.

8. Žalovaný má za to, že neposkytnutím podkladov obstaraných v rámci správneho konania vo forme vyhotovenia a zaslania ich kópie, resp. spisového materiálu elektronickou formou, nie je odoprené účastníkovi konania právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Správny súd taktiež nepovažuje za dôvodnú námietku žalobcu, že odôvodnenie rozhodnutí orgánov verejnej správy je nedostatočné a že neobsahuje správnu úvahu, ktorou sa správne orgány riadili pri vydávaní napadnutých rozhodnutí. Bolo jednoznačne zistené, že rozhodnutia orgánov verejnej správy spĺňajú náležitosti rozhodnutí v zmysle správneho poriadku a že tieto rozhodnutia sú dostatočne odôvodnené, v ktorých sa správne orgány zaoberali námietkami vznesenými zo strany žalobcu.

9. Pokiaľ sa žalobca v súvislosti s neposkytnutím spisového materiálu v elektronickej podobe odvoláva na Aarhuský dohovor, tak krajský súd poznamenal, že cieľom tohto dohovoru je umožniť účastníkom za podmienok určených vnútroštátnym právom prístup k informáciám, avšak nie tým, že na požiadanie žalobcu bude správny orgán sprístupňovať a zasielať spisové materiály účastníkom konania. Uvedený dohovor apeluje na príslušné orgány umožniť účastníkom konania prístup do spisu, čo značí, že k porušeniu zákona, ak k porušeniu tohto dohovoru by došlo iba v prípade, ak by správny orgán akýmkoľvek spôsobom zamedzil účastníkovi konania prístup k spisu, nahliadnutie, zabezpečenie si fotokópií a pod. V danom prípade však táto skutočnosť zo strany správnych orgánov nebola zistená krajským súdom, a preto považuje krajský súd konanie a postup správnych orgánov za súladný s Aarhuským dohovorom.

10. V súvislosti s jednotlivými námietkami, ktoré vzniesol žalobca v danom konaní, krajský súd poznamenal, že žalobca sa stavia do pozície osoby, ktorá háji záujmy verejnosti na úseku ochrany životného prostredia, keď pri rozličných investičných zámeroch podáva námietky a žaloby, ktoré sú obsahovo totožné, nereagujúce na špecifiká jednotlivých investičných zámerov, alebo iných požiadaviek žiadateľov, v ktorých sa majú tieto realizovať. Ide o viacero žalôb aj na tunajšom súde (

napr. vo veci sp. zn. 14S/16/2020, 14S/30/2020, 14S/81/2020 a pod.), v ktorých poukazuje viac menej na rovnaké argumenty, že navrhovaná investičná činnosť, prípadne nejaká iná činnosť obsiahnutá v predloženom zámere môže mať významný negatívny vplyv na životné prostredie v lokalite kde má byť zrealizovaná. Takéto nekonkrétne argumenty, ktoré sú aj obsahom námietok pred správnymi orgánmi, majú za následok to, že táto činnosť môže byť posudzovaná aj na hranici toho, že zo strany žalobcu sa jedná o účelové konanie, ktorého cieľom nie je poukazovať na negatívne vplyvy na životné prostredie, ale že sa jedná čisto o osobný zámer žalobcu, kde chýba akýkoľvek verejný záujem. Krajský súd v tomto smere poznamenal, že v danom konaní neupiera právo žalobcu ako právo dotknutej osoby alebo dotknutej verejnosti vplývať a svojimi námietkami regulovať nepriaznivé vplyvy navrhovanej investičnej činnosti na životné prostredie, avšak námietky ktoré sú vznášané zo strany žalobcu vzbudzujú pochybnosti, že ide o námietky, ktoré sú presadzované vo verejnom záujme.

11. Správne orgány sa taktiež riadne a v súlade so zákonom venovali aj preukázaniu a vysvetleniu vhodnosti a adekvátnosti nariadenej náhradnej výsadby, čo bolo náležitým spôsobom zdôvodnené a bola aj určená objektívna spoločenská hodnota dotknutá krovitých porastov, keď tento výpočet sa nachádza na strane 6 prvostupňového rozhodnutia a to aj s uvedením použitých koeficientov, resp. prirážkových indexov. Nariadená náhradná výsadba pritom bola následne určená práve s poukazom na takto zistenú spoločenskú hodnotu dotknutých krovitých porastov tak, aby bola zabezpečená dostatočná, primeraná a zákonu o ochrane prírody a krajiny zodpovedajúca náhradná výsadba. Naviac žalobca v žalobe neuviedol žiadny argument, prečo by výpočet spoločenskej hodnoty dotknutých drevín bol zo strany prvostupňového orgánu verejnej správy vykonaný nesprávne, resp. ako mala byť táto spoločenská hodnota podľa jeho názoru zo strany konajúcich orgánov verejnej správy vypočítaná správne.

12. O trovách konania krajský súd rozhodol postupom podľa § 168 S.s.p., keď procesne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov nepriznal a taktiež nepriznal náhradu trov konania ďalšiemu účastníkovi konania.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Sťažovateľ namietal, že bolo porušené jeho právo na prístup k informáciám tým, že mu správny orgán nezaslal podklady na základe ktorých bolo vydané nepadnuté rozhodnutie. Sťažovateľ je názoru, že správny orgán mal postupovať v súlade s Aarhuským dohovorom. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd pristupoval k veci prísne formalisticky a nesprávne a svojou činnosťou nepochopiteľne prisvedčil šikanóznemu výkladu práva zo strany správnych orgánov.

15. Sťažovateľ zároveň požiadal kasačný súd, aby sa obrátil na Súdny dvor EÚ s otázkou, či výklad práva, ktorý aplikujú správne orgány je v súlade so Smernicou EIA.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za zákonný a vecne správny.

17. Ďalší účastník vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že námietky považuje za irelevantné, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

18. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola

podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. júna 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

19. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazeráť do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

20. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

21. Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

22. Podľa § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody uloží žiadateľovi v súhlase na výrub dreviny povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín na vopred určenom mieste, a to na náklady žiadateľa; uprednostňuje pritom geograficky pôvodné a tradičné druhy. Ak žiadateľ nie je vlastníkom pozemku, na ktorom sa náhradná drevina vysadila, môže mu orgán ochrany prírody uložiť i starostlivosť o ňu, najviac však na dobu troch rokov. Ak nemožno uložiť náhradnú výsadbu, orgán ochrany prírody uloží finančnú náhradu do výšky spoločenskej hodnoty dreviny (§ 95). Orgán ochrany prírody uloží povinnosť zaplatiť finančnú náhradu aj tomu, kto vyrúbal dreviny bez súhlasu, a to do výšky spoločenskej hodnoty dreviny.

23. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu v prejednávanej veci je rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/40/2020-208 zo dňa 30. septembra 2021, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

24. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

25. Po preskúmaní súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, kasačný súd uvádza, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom. V tejto súvislosti kasačný súd odkazuje na vyčerpávajúci výklad postupu správnych orgánov v administratívnom konaní, ktorý uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku (bod 16), s ktorým sa kasačný súd stotožnil.

26. K námietke sťažovateľa ohľadom porušenia práva na prístup k informáciám o životnom prostredí v dôsledku nezaslania podkladov, na základe ktorých bolo vydané rozhodnutie kasačný súd uvádza, že v tomto prípade bolo listom č. OU-SA-OSZP-2019/007007-7 zo dňa 7.10.2019 oznámené sťažovateľovi, že v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku má možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, a to do 5 dní od doručenia oznámenia, pričom súčasne bol upozornený, že do spisu možno nahliadnuť (robiť, z neho kópie, odpisy a výpisy) na Okresnom úrade

Šaľa, odbore starostlivosti o životné prostredie. V zmysle § 23 Správneho poriadku právo nazerať do spisov je procesným prejavom práva dotknutej osoby na prístup k informáciám v správnom konaní, a to k informáciám, ktoré by mal spis - vzhľadom na svoj účel - obsahovať. Je pravdou, že § 23 ods. 1 Správneho poriadku predpokladá, že pri nahliadaní sú účastníci konania, ich zástupcovia a zúčastnené osoby oprávnení okrem nazerania do spisov, aj na robenie si výpisov, odpisov a taktiež sú oprávnení dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom. Z normatívneho textu je však zrejmé, že predpokladom pre uplatnenie si práva dostať kópie je využitie samotného oprávnenia nahliadnuť do spisu, čo sťažovateľ nevyužil a keďže ani iným podaním výslovne nepožiadal o vyhotovenie kópií, tak je potrebné konštatovať, že práva sťažovateľa neboli v tomto smere upreté. Správne orgány nie sú spôsobilé proaktívne z vlastnej iniciatívy zabezpečovať kópie, pokiaľ o to samotný účastník výslovne nepožiadá.

28. Pokiaľ sťažovateľ argumentoval porušením čl. 4 ods. 1 a 2 Aarhuského dohovoru tento síce počíta aj s poskytnutím kópií dokumentácie, avšak to taktiež za predpokladu, že forma kópií bola požadovaná. Zo spisového materiálu však nevyplývalo, že by sťažovateľ v niektorom z jeho podaní výslovne žiadal poskytnutie kópie spisového materiálu. Uvedené ustanovenia Aarhuského dohovoru teda taktiež nepredpokladajú proaktívne automatické zasielanie kópií dokumentácie. Cieľom Aarhuského dohovoru je predovšetkým umožniť za podmienok ustanovených vnútroštátnym právom výkon práva na prístup a šírenie informácií o životnom prostredí a nie o sprístupňovanie administratívnych spisov vedených v konkrétnych správnych konaniach. Sťažovateľovi nebol odopretý prístup k spisu, mohol do neho nahliadať a zabezpečiť si fotokópie a pod. Kasačný súd ma za to, že neposkytnutie podkladov vo forme vyhotovenia a zaslanie ich kópie, resp. spisového materiálu elektronickou formou, nemožno chápať ako odopretie práva účastníka konania vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Navyac kasačný súd opätovne dodáva, že sťažovateľ mal možnosť vyjadriť sa podkladom rozhodnutia na základe listu č. OU-SA-OSZP-2019/007007-7 zo dňa 7.10.2019.

29. Kasačný súd po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal všetkými relevantnými námietkami, preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil, pričom neponechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by bolo relevantné pre posúdenie prejednávanej veci. Kasačný súd preto v nadväznosti na uvedené konštatuje, že námietky sťažovateľa obsiahnuté v kasačnej sťažnosti neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani rozhodnutí správnych orgánov a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamietla ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p.

30. V súvislosti s návrhom sťažovateľa na predloženie prejudiciálnej otázky kasačný súd uvádza, že vzhľadom na jeho postavenie - ako vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, mu z čl. 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní EÚ vyplýva povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku, ktorej zodpovedanie by jej bolo nevyhnutné pre jeho rozhodnutie vo veci. Nie je pritom viazaný návrhmi účastníkov konania.

31. V posudzovanej veci však kasačný súd konštatuje, že sám nevzhladol potrebu predloženia prejudiciálnej otázky. Zo strany sťažovateľa navrhovaná prejudiciálna otázka bola nekonkrétna, sťažovateľ nevysvetlil, ktoré konkrétne normy európskeho práva majú byť objasnené a aplikované v danej veci. Za týchto okolností kasačný súd dospel k záveru, že nie je povinný iniciovať konanie pred Súdnym dvorom EÚ. Kasačný súd preto (posúdiac uvedené v zmysle § 55 ods. 3 S.s.p.) tento návrh zamietol podľa § 25 S.s.p. v spojení s § 162 ods. 3 C.s.p..

32. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

33. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.